

maafte ikke er Bemyndigelse for Sundhedskommissionerne til at besatte sig med Undersøgelse af Levnedsmidler; det ved jeg ikke saa nøje; men af en af de to Grunde maa det være. Jeg ønskede gerne, hvis den ærede Justitsminister kunde meddele noget om det, at saa det at vide. — Det blev sagt af det ærede Medlem, der først havde Ordet, at der fra Kjøbenhavn var sendt forholdsvis lidt til Laboratoriet. Jeg ved nu ikke, om man kan sige, at det er forholdsvis lidt, thi det gaar dog op i adskillige tusinde Prøver; men naar der ikke er indsendt flere, er det navnlig begrundet i, at Kjøbenhavns Kommune selv har et Laboratorium, som benyttes af dens Sundhedskommission. Den holder dette Laboratorium for en Bekostning, som er akkurat den samme som den, her er Tale om for Staten for at vedligeholde det; der nu en Gang er etableret. Det er jo for saa vidt en stor Byrde for en Kommune, men der udrettes ganske betydeligt i dette Laboratorium; og der er man kommen under Vejr med adskilligt Misbrug; det samme tror jeg ogsaa kan naas med Tiden i Statens Laboratorium, naar Virksomheden bliver fortsat. Kjøbenhavns Laboratorium har nemlig en videre Virksomhed, end her er Tale om; thi her er jo kun Tale om Levnedsmidler, men noget af det interessanteste er netop fremkommet ved Undersøgelser uden for Levnedsmidlernes Omraade; jeg nævner saadan noget som Undersøgelse af Tapeter, Gardiner og vævede Stoffer, hvori der indblandes forskellige Ting, der ere sundhedsfarlige.

Med Hensyn til §§ 5 og 6 skal jeg ikke udtale mig videre; jeg har ikke troet, at der kunde være nogen Tvist om Forstaaelsen af § 6, naar den taler baade om det, der sælges i smaat, og om hvad der udstæktes for Betaling; men det kunde være interessant at høre den højtærede Ministers Forklaring. Jeg tror, det vilde være heldigt, om Sagen kom til at behandles i et Udvalg, og jeg forbeholder mig at stille Forslag derom efter Forhandlingens Afslutning.

Spørgsmaal: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet i Anledning af det foreliggende Lovforslag, er det ikke, fordi jeg har noget væsentligt at indvende derimod, men nærmest af samme Grund, som foranledigede det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. Jensen) til at begære Ordet; nemlig for at søge nogle enkelte yderligere Oplysninger med Hensyn til de to ny Paragraffer, som ere satte ind i dette Forslag. Den ny § 5 gaar jo ud paa at bemyndige

Justitsministeren til „ved Anordning at fastsætte Grænserne for, hvad der ved Tilberedelse og Forhandling af Vin og Spirituosa maa anses for tilladeligt i Forhold til denne Lovs Bestemmelser, og at fastsætte bestemte Former for Undersøgelse af de nævnte Stoffer“. I Bemærkningerne til Lovforslaget meddeles det, at Justitsministeriet i alt væsentligt vil lægge Indholdet af det af Kommissionen foreslaede Forslag til Grund for en saadan Anordning. Jeg har derfor gennemlæst det Forslag, som Kommissionen er fremkommet med, og har fundet, at det med Hensyn til Vin er saa specifiseret, at det næppe vil være vanskeligt for Fremtiden at afgøre, hvad der skal forstås ved Vin, og hvad der ikke maa forstås ved Vin. Men Bestemmelserne om Kognak, Rom og Arrak finder jeg mindre tilfredsstillende; i alt Fald er jeg ikke rigtig i Stand til at indse, at disse Bestemmelser navnlig i § 12 ere tilstrækkelig betryggende, saa at man har Sikkerhed for, naar man køber en Vare af den Art, som er nævnt deri, at man saa ogsaa virkelig faar den Vare. § 12 i Kommissionens Forslag gaar ud paa, at hvad der maa sælges under Betegnelsen Kognak her i Landet for Fremtiden, skal være indgaaet her i Landet under Betegnelse Kognak eller Druibrændevin fra et kognakproducerende Land, og en lignende Bestemmelse med Hensyn til Rom og Arrak. Altsaa den Garanti, man skal have for, at det er de rette Varer, man faar, er, at de ere indførte her i Landet under det bestemte Navn. Jeg er ikke i Stand til at fatte, om denne Bestemmelse er tilstrækkelig betryggende, om man er sikker paa, at der fra kognakproducerende Lande kun indføres virkelig Kognak under Navn af Kognak, og lignende Forhold er til Stede med Hensyn til Rom og Arrak. For mig staar det egentlig saaledes, at Bestemmelsen ikke er tilstrækkelig betryggende, og jeg vil derfor stille den Forespørgsel til den ærede Justitsminister, om denne Bestemmelse kan anses for at være betryggende. — Med Hensyn til Bestemmelsen i § 6 kan jeg nærmest henholde mig til, hvad der blev udtalt af 4de Landstingsmand for 2den Kreds (P. Jensen).

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal først i Anledning af et Spørgsmaal med Hensyn til § 2 bemærke, at jeg nok tror, at Grunden til, at der uden for Kjøbenhavn ikke egentlig indsendes Prøver fra selve Sundhedskommissionerne, er den, at disse i Praksis falde temmelig sammen med Politiet, idet Politimesteren sædvanlig er Formand for Sundhedskommissionen; der-